

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/249/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210202401
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1210202401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO : 00 492 736, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: P. P., A.. XX. X. XXXX, W. H. A.. XB, W., zast. Advokátska kancelária Kadlubiec, Starzyk a partneri, s. r. o., IČO: XX XXX XXX, Tvrdého č. 783/4, Žilina a JUDr. Ing. Michalom Ševčíkom, advokátom, Radvanská č. 30, Banská Bystrica, o zaplatenie 50,50 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08. februára 2012, č. k. 15C/23/2011-92, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania a to trov právneho zastúpenia vo výške 25,70 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,50 €, náhradu iných trov konania 16,50 € a náhradu trov právneho zastúpenia 142,31 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do troch dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku.

Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 01.09.2009 odporca ako cestujúci na linke MHD č. 98 v Bratislave nepredložil na vyzvanie revízora na kontrolu zľavnený cestovný lístok spolu s preukázkou na tarifnú zľavu, čím nedodrжал podmienky na použitie takéhoto cestovného lístka stanovené v Prepravnom poriadku a cestoval s neplatným cestovným lístkom. Podľa súdu prvého stupňa túto skutočnosť navrhovateľ preukázal výpoveďou svedka P.na W. ako aj prehľadom kontrol cestovných lístkov svedkom ako revízorom vykonaných v uvedený deň, v ktorom sú uvedené všetky preukazy v ten deň revízorom kontrolované prenosnou revízorskou čítačkou. Keďže v tomto prehľade kontrol revízora je uvedený presný zoznam kontrolovaných preukazov, je zrejmé, že toto čítacie zariadenie bolo pri kontrolách cestovných lístkov revízorom v uvedený deň funkčné.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odporca v konaní preukázal, že v rozhodnej dobe síce bol držiteľom študentského preukazu na zľavu, ale nepreukázal (okrem svojho tvrdenia), že sa pri kontrole cestovných lístkov v MHD preukázal revízorovi s týmto preukazom spolu so zľavneným cestovným lístkom. Toto tvrdenie odporcu nebolo preukázané ani výpoveďou svedkyne G.. M. M., pretože pokiaľ

táto mala spolu s odporcom v uvedený deň cestovať na linke MHD č. 98 v Bratislave a mala byť kontrolovaná revízorom priložením jej električky k prenosnej revízorskej čítačke, tak, ako mal vykonať revízor kontrolu aj s preukázkou na zľavu odporcu, muselo by sa meno svedkyne, resp. číslo jej karty (električky) nachádzať v prehľade kontrol revízora. Meno svedkyne ani číslo jej električky (karty) sa však v príslušnom prehľade nenachádza. Na základe uvedeného mal súd prvého stupňa za to, že svedkyňa nebola dňa 01.09.2009 kontrolovaná revízorom na linke MHD č. 98 v Bratislave vôbec a teda ani spolu s odporcom, čo znamená, že svedkyňa nemohla cestovať spolu s odporcom a vnímať svojimi zmyslami to, o čom vypovedala.

Po právnej stránke posúdil vec v zmysle ustanovení § 11 písm. d), § 14 ods. 2 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, čl. 6 bod 2, čl. 13 bod 1, čl. 15 bod 4, čl. 16 bod 1. písm. b) Prepravného poriadku MHD, čl. 2 bod 1, čl. 5, čl. 6 ods. 2 písm. b/, čl. 16 bod 19 Tarify MHD v Bratislave č. 011/1-2-3, § 120 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že žaloba navrhovateľa je podaná proti odporcovi dôvodne. Odporca v konaní neunesol dôkazné bremeno preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností do vyhlásenia rozhodnutia súdom vo veci samej, súd preto žalobe navrhovateľa vyhovel a zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi cestovné 0,50 € a úhradu 50,- € vo výške stonásobku základného cestovného bez zľavy.

O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. a nakoľko mal navrhovateľ vo veci plný úspech, priznal mu náhradu trov konania proti neúspešnému odporcovi.

Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ. Zastávajúc názor, že napadnutý rozsudok je nesprávny a neprávny, súdu prvého stupňa vytkol, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporca mal za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka - revízora (P. W.), neprihliadol na výpoveď svedka - spolucestujúceho, ktorý potvrdil skutkový dej rovnako ako odporca (G. T.) a nesprávne vyhodnotil samotný záznam z kontroly cestujúceho. Hlásenie o porušení prepravných a tarifných podmienok pritom nijakým spôsobom nepreukazuje skutkové okolnosti, nemožno z neho vyčítať, čo sa naozaj stalo, čo malo byť dôvodom sankcie, či sa jednalo o čiernu jazdu alebo o nefunkčnú kartu. Podľa odporcu navrhovateľ absolútne nepreukázal dôvodnosť svojho nároku a neustál dôkazné bremeno ani ohľadne základu - tvrdenia, akým konkrétnym spôsobom mal odporca porušiť prepravné podmienky. Jednostranné konštatovanie „zľavený bez zľavy“ je totiž vágne. Následne uviedol, že prvostupňový súd porušil základné zásady občianskoprávneho konania, keď v rozpore so zásadou rovnosti vykonával dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania - po pojednávaní, na ktorom súd v neprítomnosti navrhovateľa i jeho právneho zástupcu vypočul svedka - revízora, žiadal ďalšie podklady aj napriek tomu, že neboli relevantné vo vzťahu k danej veci. Základné zásady občianskoprávneho konania porušil aj tým, že napriek tomu, že navrhovateľ i jeho právny zástupca sa dňa 15.04.2011 pojednávania nezúčastnili bez ospravedlnenia a boli pod hrozbou poriadkovej pokuty na túto skutočnosť upozornení, súd prvého stupňa na ďalšom pojednávaní bez ich prítomnosti poriadkovú pokutu neuložil, ale len zvýšil hrozbu - týmto nekonaním bezdôvodne zvýhodnil navrhovateľa. Z vyššie uvedených dôvodov odporca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietne a odporcovi prizná náhradu trov konania.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,70 €. Podľa navrhovateľa je odvolanie odporcu založené na špekulatívnych a nepravdivých tvrdeniach, nakoľko skutkový stav je zistený dostatočne správne ako aj správne právne posúdenie veci. Tvrdenia odporcu považoval za bezpredmetné a účelové, v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy. Mal za to, že dostatočne preukázal nárok na zaplatenie 50,50 € s príslušenstvom a dôkazné bremeno uniesol, a to na základe listinných dôkazov a výpovede svedka P. W. (revízor).

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p., keď zistil, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. So skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožňuje s tým, že považuje za potrebné uviesť niektoré rozhodujúce skutočnosti podrobnejšie.

Podľa § 760 Obč. zák. zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Citované ustanovenie nepriamo vymedzuje pojem zmluva o preprave osôb tým, že ustanovuje základné práva a povinnosti účastníkov tejto zmluvy. Podľa tohto ustanovenia zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil na miesto určenia riadne a včas. Z tohto ustanovenia vyplývajú aj pojmové znaky zmluvy o preprave osôb. Ide o zmluvu uzavretú

medzi dvoma účastníkmi, t.j. medzi cestujúcim, ktorého treba dopraviť na miesto určenia a dopravcom, ktorý má povinnosť cestujúceho dopraviť na miesto určenia včas a riadne. Doprava osoby na miesto určenia sa uskutočňuje určeným dopravným prostriedkom, ktorý si cestujúci zvolil, za odplatu (cestovné). Formu a spôsob uzavretia zmluvy o preprave osoby zákon žiadnym spôsobom nevymedzuje. Ide teda o zmluvu neformálnu, ktorá sa môže uzavrieť rôznym spôsobom určeným v prepravných poriadkoch podľa druhu a spôsobu dopravy (napr. zakúpením cestovného lístka, letenky, vstupom do dopravného prostriedku, znehodnotením cestovného lístka pri vstupe do dopravného prostriedku, dohodou o určení miesta určenia dopravy a pod.) s tým, že podrobnosti o právach a povinnostiach účastníkov zmluvy o preprave sú upravené v prepravných poriadkoch, ktoré si vypracúvajú dopravcovia na základe všeobecne záväzných predpisov.

Právne vzťahy účastníkov konania sa riadia ustanovením § 760 Obč. zák. Zmluva o preprave osôb v mestskej hromadnej doprave bola uzavretá konkludentným konaním spočívajúcim na strane cestujúceho v nástupe do dopravného prostriedku. Zvláštnosť tejto zmluvy ako zmluvy neformálnej spočíva v tom, že tým, že cestujúci nastúpi do dopravného prostriedku konkludentne pristupuje na celý rozsah poskytovanej služby, mlčky pristupuje aj na ďalšie všeobecne známe vedľajšie dojednania zmluvy upravené v zákone č. 168/1996 Zb. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov a v Prepravnom poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, t.j. mať u seba platný cestovný lístok a na vyzvanie ho predložiť ku kontrole, v prípade zľavneného cestovného lístka spolu s preukázkou na tarifnú zľavu. Takýmto je aj dojednanie, že zľavnený cestovný lístok platí len v spojení s preukázkou na tarifnú zľavu ako aj dojednanie, že pokiaľ cestujúci nezaplatí riadne a včas cestovné, ktoré je cenou poskytovanej služby, súhlasí s tým, že mu bude účtovaná pokuta. Použitie prostriedku mestskej hromadnej dopravy je v plnej dispozícii občana ako cestujúceho a je na jeho úvahe, či za takto stanovených podmienok do dopravného prostriedku nastúpi a zmluvu o preprave uzavrie. Vo svojej podstate tieto predstavujú obsah zmluvy o preprave osôb, pretože vyjadrujú vzájomné práva a im zodpovedajúce povinnosti oboch zmluvných strán, ktoré nie je možné z uvedeného dôvodu oddeliť.

Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci v zmysle § 153 ods. 1 O.s.p. spočívajúci v tom, že odporca nedodrжал podmienky na použitie zľavneného cestovného lístka stanovené v Prepravnom poriadku a cestoval s neplatným cestovným lístkom, keď dňa 01.09.2009 ako cestujúci na linke MHD č. 98 v Bratislave nepredložil na vyzvanie revízora na kontrolu zľavnený cestovný lístok spolu s preukázkou na tarifnú zľavu. Správny je záver súdu prvého stupňa, že odporca v konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k povinnosti preukázať ním tvrdené skutočnosti, čo viedlo k procesnému neúspechu odporcu v konaní. Prvostupňový súd vec posúdil správne aj po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 a 3 O.s.p.), na dôvody ktoré odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje.

Odvolicie námietky odporcu považuje odvolací súd za nedôvodné a nespôsobilé zvrátiť vyššie prezentovaný záver. Osobitne však odvolací súd považuje za potrebné sa vyjadriť k odvolacej

námietke odporcu týkajúcej sa toho, že podľa odporcu prvostupňový súd porušil základné zásady občianskoprávneho konania, keď v rozpore so zásadou rovnosti vykonával dôkazy, ktoré nenavrhl účastníci konania a po vypočutí svedka (revízora) žiadal ďalšie podklady aj napriek tomu, že neboli relevantné vo vzťahu k danej veci. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že odporcovi zrejme unikla podstata dokazovania, ktoré je upravené v § 120 a nasl. O.s.p., pretože súd je subjekt, ktorý určuje priebeh dokazovania, ako aj to čo sa bude dokazovať a ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke odporcu, týkajúcej sa odporcom tvrdeného porušenia základných zásad občianskoprávneho konania zo strany súdu prvého stupňa tým, že súd prvého stupňa aj napriek tomu, že navrhovateľ i jeho právny zástupca sa dňa 15.04.2011 pojednávania nezúčastnili bez ospravedlnenia a boli pod hrozbou poriadkovej pokuty na túto skutočnosť upozornení, súd prvého stupňa na ďalšom pojednávaní bez ich prítomnosti poriadkovú pokutu neuložil, ale len zvýšil hrozbu a týmto nekonaním bezdôvodne zvýhodnil navrhovateľa, udáva, že je právne irelevantná. V záujme zabezpečenia riadneho a nerušeného chodu konania Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 53 priznáva súdu, za splnenia podmienok zakotvených v tomto ustanovení, možnosť uložiť uznesením poriadkovú pokutu. Nejde teda o povinnosť súdu takto konať, ale iba o možnosť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal podľa podaného vyčíslenia náhradu trov vynaložených v odvolacom konaní za podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 25,70 €, ktoré uložil odporcovi s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa do troch dní.

Trovy odvolacieho konania predstavujú teda odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k odvolaniu doručené súdu dňa 11.05.2012, keď odmena advokáta za 1 úkon právnej služby predstavuje s poukazom na § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumu 16,60 € a aj s poukazom na ustanovenie § 15 písm. a) citovanej vyhlášky predstavuje sumu 24,23 € (16,60 € + 1 x 7,63 € režijný paušál). Táto odmena advokáta bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o sumu 4,85 € (24,23 € x 20% = 4,846 €), t.j. odmena, na ktorú vzniklo navrhovateľovi nárok spolu vo výške 29,08 €. Vzhľadom na viazanosť súdu návrhom účastníka konania v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p., odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v uplatnenej výške, t.j. v sume 25,70 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.